

Читав я, як жебрак дурив людей - Джерело

Написав Степан Коцан
Вівторок, 17 лютого 2015, 09:01

«Я бачила, коли дурив жебрак, -
Вдавав каліку, та з коробки встав
І очі не ховаючи в кулак
Пішов спокійно. Спокій ж мій забрав...»
(Іванна)

Читав я, як жебрак дурив людей
Сидів в коробці і вдавав каліку...
Опісля ж встав і не ховаючи очей
Побрів у світ, в яким таких без ліку...

Немало є людей –
 за срібняки
За хліб чи задоволення дочасні
І честь і гідність й совість,
 навіки
Здають лукавому,
 продавши й душі власні!

Нерідко бачимо,
 що б чогось досягти
Душею треба кривити й брехати...
І ось уже, як той жебрак, так й ти
Готовий з себе будь-кого вдавати.

О, Господи!
 Невже ми є такі?!
За гріш земний –
 безсмертну ладні душу

Під ноги вистелити сатані!

Спинись!
 Спинись,
 сказати тобі мушу!

Спинись людино!
 Чуєш?
 І не смій!
Міняти Вічне на земне й дочасне!
На сочевичний суп нікчемний твій
Не проміняю перворідство власне!

Читав я, як жебрак дунив людей - Джерело

Написав Степан Коцан
Вівторок, 17 лютого 2015, 09:01

Бо Сам Господь – Творець мій і Отець!
Він совість дав мені
і вічну душу!
І коли дням моїм
Він
покладе кінець
За все життя
Йому
звіт дати мушу!

Що скажемо тоді,
який ми звіт
Складемо перед Святим
і Вічним Богом!
І чи дійдемо хоч би до Воріт?!
Чи згинемо
навік
перед Порогом!

Ми на Землі лукаві жебраки!
Воліємо земне тут здобувати.
А Бог Своє нам Небо – на віки!
А ще Синівство вічне хоче дати!